

Mendelssohn – Kamermuziek

Het meest bekende werk van de in Hamburg geboren componist Felix Mendelssohn Bartholdy (1809 – 1847) is ongetwijfeld de Midzomernachtsdroom, gevolgd door het Violoncelloconcert in e mineur, Symfonie 4, bijgenaamd de Italiaanse en zijn oratoria Elias en Paulus.

Behalve zijn grote standaard werken heeft hij ons een schat aan kamermuziek nagelaten. We denken dan aan zijn strijkkwartetten en kwintetten, pianokwartetten en kwintetten, het fameuze octet voor strijkers, en twee pianotrio's. Opmerkelijk is dat Mendelssohn de meeste stukken kamermuziek als puber gecomponeerd heeft. Het zit barstensvol met lyriek waarin alle drie partijen glansrollen vervullen. Collega en vriend Robert Schumann over dit Pianotrio 1: Mendelssohn is de Mozart van de negentiende eeuw! In 1845 componeert Mendelssohn zijn Pianotrio 2 opus 66.

Mendelssohn schreef een zevental Strijkkwartetten. Als jongen van 14 schreef hij het Strijkkwartet in Es, daarna volgden Strijkkwartet 1 in Es, en Strijkkwartet 2 in a mineur. Als 30 jarige kwamen daar de Strijkkwartetten 3, 4 en 5 (opus 44, nrs 1, 2 en 3) bij, respectievelijk in D, e mineur en Es. In zijn sterfjaar 1847 voltooide Mendelssohn het Strijkkwartet 6 in f mineur.

Concert 12 maart te Dendermonde - Cultuurkapel Odulphus

String Quartet No.5, Op.44 No.3 (Mendelssohn, Felix) 1838, Opgedragen aan Kroonprins Gustavus van Zweden.

- I. Allegro vivace
- II. Scherzo. Assai leggiero vivace
- III. Adagio non troppo
- IV. Molto allegro con fuoco

Mendelssohns twee oratoria Paulus en Elias waren beïnvloed door de muziek van Johann Sebastian Bach, die in vergetelheid was geraakt en die Mendelssohn weer onder de aandacht van het publiek heeft gebracht. In 1829 gaf Mendelssohn met groot succes een uitvoering van de Matthäuspassion, de eerste uitvoering van dit werk sinds het overlijden van Bach (1750).

Eind 1842 keerde hij naar Leipzig terug en richtte daar het conservatorium op. Hij gaf les in piano en compositie. Hij had echter een slechte gezondheid en zijn bezoek aan het Festival van Birmingham op 26 augustus 1846 was zijn op één na laatste bezoek aan Engeland. In de lente van 1847 was hij erg gedeprimeerd door het overlijden van zijn zuster Fanny Hensel.

Daarna ging hij naar Zwitserland, maar hij was te ziek om te werken en keerde weer terug naar Leipzig in september 1847 waar hij, op 4 november, slechts achtendertig jaar oud, zwaar overwerkt en geheel uitgeput, aan een hersenbloeding overleed.

Wolfgang Amadeus Mozart Op./Cat. No. KV.581 ; Op.108 gecomponeerd in 1798 , opgedragen aan Anton Stadler

- I. Allegro
- II. Larghetto
- III. Menuetto
- IV. Allegretto con variazioni

Wolfgang Amadeus Mozarts kwintet in A-groot voor klarinet en strijkkwartet, K. 581, werd in 1789 geschreven voor de klarinettist Anton Stadler. Een klarinetkwintet is een compositie voor een klarinet en een strijkkwartet (twee violen, een altviool en een cello). Hoewel Het kwintet oorspronkelijk geschreven was voor basset klarinet, wordt in hedendaagse uitvoeringen het gewoonlijk gespeeld op een klarinet in A. Het is één van de oudste en bekendste werken speciaal geschreven voor het instrument. Het blijft tot vandaag een van de meest bewonderde werken van de componist. Het kwintet wordt soms aangeduid als het Stadler kwintet.

Mozarts' leven werd reeds meerdere malen uitvoerig beschreven. Toch is het belangrijk om twee kenmerken te vernoemen.

1. Het gevoel voor drama dat zich uit in de talloze schitterende opera's die hij componeerde en waar hij karakters heel treffend weet uit te vergroten door middel van zijn frisse muziek.
2. De grote instrumenten kennis: of zijn composities nu voor piano, viool, fluit of klarinet geschreven zijn: het instrument in kwestie wordt steeds op een schitterende manier voorgesteld.

Mendelssohn door Horace Vernet, 1831

Mozart am Klavier, onafgewerkt,
door Joseph Lange, 1782